

ligt Nytt. Efter den gjældende Ret vil Skifteretten ikke kunne gaa ind paa en Beslutning, blot fordi der er Enighed om den mellem de myndige Arvinger og de Umyndiges Børger, men Retten maa, selv om den anseer Beslutningen for hensigtsmæssig, indstille den til den overordnede Dvrigheds Stadfæstelse, hvis den gaaer ud paa at sætte en anden Fremgangsmaade i Stedet for den lovbestemte. Retten vil saaledes i Almindelighed ikke uden høiere Stadfæstelse kunne tilstede, at der indgaaes Forlig med Boets Debitorer, hvorved noget Væsentligt af Boets Ret opgives, ikke kunne tilstede Afhændelse underhaanden af Boets Eiendele, udlægge de Umyndige Boets Eiendele efter Burdering o. s. v. Efter Reglen i Forslagets § 51 vil alt saadant derimod kunne finde Sted, naar der kun er Enighed derom mellem Boets Bedkommende, og Beslutningen ikke efter Skifterettens Skøn indeholder en ligesvem Tilfidsættelse af en Umyndigs eller Fraværendes Tare (jfr. dog § 49). Den ovenfor omhandlede Regel maa iøvrigt ogsaa følges i de i Kapitel 3 ommeldte Boer fra det Tidspunkt, Arvingerne i Medfør af § 18 vinde Raadighed over Boet. Men da det er en Forudsætning herfor, at hele Gjalden er dækket, og Boet saaledes i alt Fald indtil Proklamaets Udløb maa bestyres i Kreditorernes Interesse, faaer Arvingernes Indgriben i disse Boets Behandling ordentligvis ikke Meget at betyde.

Medens det vistnok vil erkjendes, at den Ordning, hvis Hovedtræk ovenfor ere angivne, byder Arvingerne ikke uvæsentlige Fordele fremfor den Behandling, de i Kapitel 3 ommeldte Boer skulle gennemgaa, kan der spørges, om ikke den Udgang, Arvingerne efter Forslaget have til at begjære Boet udleveret til rent privat Skifte, gjør offentlig Skiftebehandling i den her omhandlede Skiftelse overflødig. Da denne ligesom det private Skifte har Gjældens Overtagelse af Arvingerne til Forudsætning, synes den Betragtning at ligge nær, at Arvingerne, forsaavidt de ere enige og ikke frygte for at overtage Gjalden, maa antages at ville begjære Boet udleveret for at opnaa de endnu større Fordele, det rent private Skifte kan yde, og at det paa den anden Side er uantageligt, at de ville vedgaa Gjalden, naar de

ere uenige og saaledes alligevel ikke kunne vente at sætte deres Villie igjennem med Hensyn til Boets Behandling. Hertil maa imidlertid bemærkes, at Arvingernes Udgang til selv at overtage Boet efter Forslaget er knyttet til andre Betingelser, end Gjældens Bedgaaelse forudsætter, jfr. § 17 1de med § 74, og at Boet som Følge heraf kan blive at overtage af Skifteretten, uanset at Arvingerne ere enige, og skjøndt ingen Betænkelighed er forbunden med Gjældens Bedgaaelse. Saaledes er privat Skifte, men ikke Gjældens Bedgaaelse afslaaet, naar der kun er umyndige Arvinger. Hvis der baade er umyndige og myndige Arvinger, er Muligheden af privat Skifte vel ikke udelukket, jfr. § 74, men det vil dog jevnlig kunne stille sig saaledes, at Skifteretten efter Arvingernes personlige Forhold og de øvrige forhaandenværende Omstændigheder finder Grund til i den Umyndiges Interesse at nægte Boets Udlevering, skjøndt der ikke er Betænkelighed ved at lade den Umyndige overtage Ansvar for Gjalden, jfr. ogsaa §§ 77 og 78, efter hvilke Bestemmelser et i Henhold til § 74 udleveret Bo atter kan blive at overtage af Skifteretten. Dernæst kan det ikke siges, at Arvingerne, naar de ere uenige, i alle Henseender maa gaa glip af de Fordele, Gjældens Bedgaaelse ellers kan medføre. Thi at Realisationen af Boets Eiendele fortrinsvis foretages med Kreditorernes Interesse for Die (jfr. §§ 26 og 28), og at al Gjæld, hvad enten Forfaldstid er kommen eller ikke, skal fyldestgøres paa Skiftet, er Ulemper, som Arvingerne nok kunne ønske at undgaa, skjøndt de iøvrigt ikke kunne ønske om Boets Behandling og derfor begjære Skifterettens Medvirkning ved denne. Endelig skal endnu bemærkes, at den Uenighed mellem Arvingerne, som foranlediger Skifterettens Tiltræden, ofte først vil opstaa, efter at Arvingerne allerede ved Boets Overtagelse ere blevne personlig ansvarlige for Gjalden, jfr. § 5. Bestemmelser om offentligt Skifte af Dødsboer, i hvilke Arvingerne hæfte personlig for Gjalden, kunne derfor ikke undværes.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Kapitlet bemærkes endnu Følgende:

Følge § 51 andet Stykke tilfalder det Skifteretten at tage fornøden Bestemmelse,